

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Strauchi[i] Jcti Amoenitatum Juris Canonici Semestria duo

Johannis Strauchi[i] Jcti Amoenitatum Juris Canonici Semestre alterum -
Cum Indicibus

Strauch, Johann

Jenae, 1674

Cap. X. Ad capitulum IV. de maj. & obed.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10241

CAP. X.

Ad capitulum IV. de maj. & obed.

S U M M A R I A.

1. Capitulum hoc neq; Clementis
I. neq; III. est.	3. Testes ejus assertionis.
2. Non primi.	4. Non tertii.
	5. Ratio.

Capitulum
hoc neque
Clementis I.
neq; III. est.

Non primi.
Testes ejus
asserti.

Capitulum IV. tribuitur Clementi III. At libb. veteres simpliciter; *Clemens Papa*. Est enim hic locus in Epistolis hypobolimæis Clementis I. ubi ita habetur: *Omnes Principes terræ & cunctos homines eis obedire, & capita sua submittere eorumque adjutores existere præcipiebat*. Scilicet Petrus Apostolus. Similis locus legitur constitutionum lib. 2. c. 11. & apud Ignatium Epistolâ ad Trallianos. Sed hanc Epistolam suppositam Clementi fuisse ab Isidoro Mercatore certum est. Jam olim Comestor *hist. Scholast. in Ant. Apost. c. 101.* ita censuit: *Cum Beda dicat Jacobum 7. anno Neronis mortuum, palam est, non esse authenticum, quod legitur in Epistolâ Clementis, qui juxta tenorem illius Epistola dicit sibi mandatum à Petro, cui successit in Apostolatu, ut post ejus mortem Jacobo epistolas destinaret, ut ab eo instrueretur, sed cum Jacobus Episcopus mortuus sit septimo anno Neronis, & Petrus vixerit usque ad decimum quartum constat hoc nihil esse.* Idem habet & Gobelinus *Cosmodromio etate 6. c. 7.* Idem *Turrecremata, summa de Ecclesia lib. 2. c. 101.* Cusanus *concordiâ catholicâ lib. 3. c. 2.* Baronius *ad A. D. 69. §. 43.* Bellarm. *de script. Eccles.* Quia itaque auctor Epistolam ad Jacobum ante septennium mortuum dirigit, Episcoporum urbis seriem ita intervertit, ut nullum Lino Cletoque, quos sedem vel cum Clemente vel ante Clementem tenuisse fama est, locum reliquum faciat. Ideo forsitan Contius & alii medicinam quærentes his morbis capiti huic præscribere Clementem III. Sed nec sic sanarunt ulcus: Nam auctor iste occidentem tenebrosissimam mundi pattem ridiculè nuncupat, Petrum electionis Domini, Clementem Petri primitias falso

falso vocat, ut demonstrat Blondellus, Itinerarium Petri, scriptum nugis & fabulis refertum, veteris Ecclesiæ cauterio iniustum ab ipso Romanæ inquisitionis consilio libris prohibitis annumeratum, à doctis omnibus rejectum comprobatur. *Non tertii Ratio.*

CAP. XI.

Ad cap. V. de major. & obed.

S U M M A R I A.

1. Capitulum V. quoties repetatur in Decretal.	4. Utrumq; amittit.
2. Hypothesis ejus.	5. Secundum canones.
3. Conradus, Lubecensem Episcopatum deserit, Hildesensem & Herbipolensem captat.	6. Fit supplex Pontifici.
	7. Denuò postulatur ab Herbipolensibus.

Elegans est hujus capituli argumentum, materia non tantum duarum decretalium postremarum. *x. de transl. Epif. Sed etiam capituli nostri V. & capituli, Illud. V. de Clerico excom. minist. Egimus de eo supra ad c. 3. & 4. de Translat. Epif. Ecloga IV. c. 10.* Sed hoc quoque loco amplius dicendum. Conradus de Ravenspurg, vir nobilis & potens rebusq; agendis prudens & ingeniosus, sub Friderico I. Imperatore & ejus filio, rebus gestis clarissimus, Lubecensis Ecclesiæ Episcopus electus nec consecratus, Episcopatu huic sponte renunciavit, ut Hildesensem obtineret, quo non contentus capitulo inducto ad postulationem, ad Episcopatum Herbipolensem, titulo Ducatus Franconiæ nobilitatum, proprio motu transiit, & sæpius monitus ab Innocentio non obtemperavit, sed in eo Episcopatu & temporalia & spiritualia administravit. Hunc ergo sæpius admonitum secundum canones, Innocentius utrâque Ecclesia privavit, ut secundâ careret, quam avarè & per ambitionem cupiverat, & primâ privaretur, quam per superbiam despexerat. Secundum canones, inquam, privatus est. Qui enim motu proprio ad aliam Ecclesiam transiunt, primò ad primam redire compelluntur. Quod si contumaciter

Capitulum V, quoties repetatur in Decretal.

Hypothesis ejus.

Conradus, Lubecensem Episcopatum deserit, Hildesensem & Herbipolensem captat.

Utrumque amittit.

Secundum canones.